

Budaj a jeho nový klimatický zákon: „Rodič, ktorý sa bojí o budúcnosť dieťaťa na planéte, by mohol žalovať štát“

31. januára 2023 ✚ Krátke správy

Pokiaľ bude schválený nový „klimatický“ zákon z dielne Ministerstva životného prostredia SR, ktoré s pravou zelenou neomarxistickou bravúrou riadi minister Ján Budaj (spomeňme si napr. na jeho vyznamenanie pre transsexuála DJ B-Komplexa), dostanú environmentálni šialenci na Slovensku do rúk zbraň, o akej sa im predtým ani nesnívalo. To všetko v čase, keď stúpajú náklady na energie a slovenský priemysel sa rúti do recesie.

Na fotografii zľava štátny tajomník Ministerstva životného prostredia SR Michal Kiča, minister Životného prostredia SR Ján Budaj (OĽaNO) a generálny riaditeľ sekcie zmeny klímy a ochrany ovzdušia Ministerstva životného prostredia SR Milan Zvara počas tlačovej konferencie k historicky prvému klimatickému zákonu v Bratislave 30. januára 2023.

zdroj: TASR – Jaroslav Novák

Nový zákon o zmene klímy podrobne kopíruje podobné ľavicovo liberálne výplody zo Západu a počíta napríklad s tým, že ak štát nebude plniť ciele v znižovaní emisií skleníkových plynov, občania naň budú môcť podať klimatickú žalobu. Predmetom zeleného šikanovania a udavačstva sa tým definitívne stanú všetci občania štátu, ktorí sa nebudú páčiť našim pokrokovým ideológom: počnúc starou babkou spaľujúcou lístie na záhradke až po politikov a vládu, ktorí nebudú dostatočne pokrokoví.

V Holandsku environmentálne skupiny s takýmto šikanovaním uspeli, naši zelení muži to vedia a už sa tešia na slovenské repete: „*Krajina (Holandsko) urýchlila koniec ťažby fosílnych palív,*“ vysvetľuje slovenský koordinátor pre energetickú transformáciu z organizácie Priatel'ia Zeme-CEPA Juraj Melichár. „*Žaloba k tomu výrazne pomohla.*“

Klimatický zákon, kopírujúci metódy maoistickej kultúrnej revolúcie, navonok vyzerá ako pomocný nástroj pre poradné orgány štátu a občanov, v skutočnosti však vytvára účinnú zbraň pre manipuláciu a vydieranie nepohodlných sektorov štátu. Počíta napr. aj so zavedením cieľov v úsporách emisií pre jednotlivé sektory a zriadením vplyvnej *Rady pre klimatickú zodpovednosť*. Ján Budaj ju prirovnal k *Rade pre rozpočtovú zodpovednosť*, ktorá sleduje plnenie rozpočtu a varuje, ak sa vláda, ako to poeticky nazval „*správa márnivo*“.

Kým sa však rozpočtová zodpovednosť odvíja od ľahko vypočítateľných a overiteľných čísel, tak „klimatická zodpovednosť“ je znôškou ideologických fantázií, prepojenou so štandardným ľavicovo-liberálnym, marxistickým a neomarxistickým základom. Vyznamenávanie rôznych sexuálnych extrémistov ministrom životného prostredia, by malo byť v tomto smere dostatočným varovným signálom. Budaj dokonca láka rodičov, ktorí nadobudnú dojem, že majú dôvod sa báť o klimatickú budúcnosť svojich detí na planéte, aby žalovali na základe svojich vágnych dojmov a tušení štát! Pokiaľ by takýto žalobník uspel, daňoví poplatníci (a nie abstraktný štát) by sa poskladali na učičkanie žalobníkových úzkostlivých zelených obáv.

Včera Ján Budaj, ktorého funkcie sú pestrejšie než si mnohí myslia, ako podpredseda medzinárodného *Byra Environmentálneho zhromaždenia OSN* (UNEA), na jeho online zasadnutí prízvukoval: „*Chcem apelovať na to, aby sme nezabudli na rozhodnutie Valného zhromaždenia OSN z minulého roka, ktoré uznalo právo na čisté, zdravé a udržateľné životné prostredia ako ľudské právo.*“ No a tým sa dostávame na územie neprebádateľného trasoviska, ktorého skúmanie náleží do kompetencie takých orgánov ako napr. Európsky súd v Štrasburgu, ktorý obsah ľudských práv neustále inovuje. Nakoniec dedko, ktorý vyrúbe strom na svojom pozemku ohrozí vaše životné prostredie a tým aj vaše ľudské práva. Čo potom s takým zaostalým nesprátnikom?

Vzhľadom na to, že celá krachujúca euro-ideológia sa upla na zavádzanie zelenej utópie ako na svoj hlavný cieľ a že splnením jej kritérií (ale aj ďalších neomarxistických lahôdok) podmieňuje dotácie a čerpanie fondov, stanú sa po prijatí zákona environmentálni aktivisti, klimatickí alarmisti, mimovládky a v neposlednom rade aj úradníci ministerstva životného prostredia, mocnými hráčmi na politickej scéne. Investície s hodnotou nad päť miliónov eur majú napr. posudzovať analytici z *Inštitútu environmentálnej politiky* (IEP) podobne, ako to dnes robia analytici *Útvaru hodnoty za peniaze*. Na koho ukážu prstom – ten bude bez peňazí. Alebo rovno so žalobou na krku?

„*Nepáči sa to niektorým rezortom, ale je to nevyhnutný a účinný nástroj,*“ skonštatoval Budaj. Každé ministerstvo si podľa neho rozmyslí, či na neho „*dopadnú ťarchy, ktoré spôsobilo svojou nečinnosťou*“. Po tejto otvorenej vyhrážke, dodal s pravým liberálnym pokrytectvom Budajov pomocník, generálny riaditeľ sekcie zmeny klímy a ochrany ovzdušia Milan Zvara: „*Cieľom tohto zákona je mať dosah na iné ministerstvá a nejakým spôsobom ich dobrovoľne (!) motivovať na to, aby plnili svoje sektorové ciele.*“ Hm, takže dobrovoľne...

No a preto, že sa väčšina politikov, ktorí ešte nestratili posledné zvyšky pudu sebazáchovy a rozumu, zdráha zavádzať šialené klimatické opatrenia, má sa zákon postarať o to, aby sa vlastne celá agenda vzala z rúk volených zástupcov a presunula na nevolenú ideologickú úderku. Pokrokový *Denník N* píše, prečo sa politici zdráhajú: na jej dosiahnutie sú potrebné obrovské investície. To však klimatickým šialencom neprekáža. Pokles životnej úrovne sa ich týkať nebude. No a šomranie a odpor dezolátov, ktorí aj tak ničomu

nerozumejú, zrejme potláčia mocenské zložky.

A nanajvýš demokratický a liberálny portál pradie blahom: „*Klimatický zákon zavádza mechanizmy, ktoré majú vplyv volieb na rozhodovanie o budúcnosti planéty oslabiť.*“

Správne, rozhodovať majú odborníci: Ján Budaj, Gréta Thunbergová a DJ B-Komplex.

BM

Zdroj: TASR, Denník N, ilustračný obrázok, zdroj – TASR

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/budaj-a-jeho-novy-klimaticky-zakon-rodic-ktory-sa-boji-o-buducnost-dietata-na-planete-by-mohol-zalovat-stat/>